

En reseskildring till Lions projekt i Tanzania

Av Kent Benediktsson, LC Reng Höllviken

Vid Lions Rent Vattens (LRV) resa till Tanzania den 10-25 mars 2013 fick jag förmånen att få resa med. På resan deltog också Mats Bucht från projektledningen av LRV och LC Reng Höllviken. Starten skedde med flyg från Kästrup klockan 12.30 på söndagen för att via Istanbul, landa i Dar es Salaam (DeS), Tanzanias huvudstad, på måndagsmorgonen klockan 03.35.

I DeS blev vi upphämtade av vår kontaktman i LC Morogoro, Dr Peter Nkulila, med chaufför för transport till Hotel Oasis i Morogoro, en resa om cirka 2,5 timmar. Här fick vi en stunds vila innan första mötet klockan 17.00 började. Det blev ett möte med tre ledamöter ur styrelsen för LC Morogoro för att diskutera veckornas program och taktik. Ett lättsamt möte och möjlighet att få lära känna LP, vLP och LK.

Tisdag den 12 mars

Nu började allvaret. Det första mötet klockan 08.00 där vi fick reda på att en by cirka 6 timmar bort (man mäter avstånd i timmar och inte i kilometer eller mil) är i stort behov av vattenförsörjning. Byn, Mahenge, ingår för närvarande inte i LRVs planer men vi lovade att titta till byn.

Senare, klockan 10.00, träffade vi en person, som jag hört talats om, ingenjör Magumbo, för att diskutera hans medverkan som konsult för LRV och för Lions byggnationer av mödravårdscentraler och operationssalar. Samtalet verkar lovande och formalia skall skrivas och beslutas i LRV projektgrupp.

Efter lunch träffade vi en vatteningenjör Juliana för att prata om att tullen fortfarande inte släppt pumparna, som ankom till DeS den 25 februari. En av pumparna är ämnad att installeras för invigning av vårt projekt i Duthumi den 22 mars. Vi kan konstatera att formaliteterna är krångliga i Tanzania och ingen förstår

varför tullen inte släpper igenom vår utrustning.

Vatteningenjör Juliana J. Msaghaa

Klockan 14.00 ger vi oss av på den långa resan till Mahenge. De stora vägarna mellan länderna är av bra kvalitet men så fort vi svänger av dessa så börjar strapatserna. Det är undantagslöst grusvägar av en kvalitet som är svårt att beskriva. Efter cirka 4 timmar kommer vi fram till en flod där vi får invänta en färja och därefter blir det 2 timmar för cirka 5 mil att åka. Nu börjar det också att regna och det gör inte vägarna bättre farbara. Den vägen vi nu är ute på är den enda till och från Mahenge och den är vid regnperioden näst intill ofarbar. Det är inte mycket bättre nu. Tur att vi åker i en fyrhjulsdriven Landcruiser för annars hade vi inte kommit fram. Vid gled ned i diket en gång men i med alla drifterna och vi kunde dra oss upp. Men herre min je vad ojämn vägen är. Att sedan sitta på långsgående bänkar bak i bilen gör det absolut inte lättare.

Mahenge är en liten stad på 22.000 invånare, där vi övernattade, men den har ett regional sjukhus som serverar 180.000 personer. Här finns också skolor. Vattnet kommer från yt-vatten, som sinar i torrperioder. För närvarande finns inget vatten i systemet men en brunn är borrad och pumphuset är byggt. Sen är det stopp. Inga ledningar från brunnen, ingen pump i brunnen, ingen reglerutrustning till pumpen. LRV är tillfrågat om hjälp att

komplettera anläggningen och beslut kommer att fattas i LRV-gruppen.

Pumphus i Mahenga

Hemresan från Mahenge höll på att sluta i en förskräckelse. En buss hade sladdat på den smala och hala vägen och lagt sig tvärs över vägen. Inte ens en cykel kunde ta sig förbi men inget stoppar en Landcruiser. I med fyrhjulsdriften och ut och upp i terränglådan och ner på andra sidan bussen sen bar det iväg hemåt. Undrar hur alla andra bilar klarade persen?

Tvärstopp. Kolla vägens bredd och kondition.

Torsdag den 14 mars

Upp i ottan för att börja mötena klockan 08.00. Vi träffade under förmiddagen höga tjänstemän inom kommunen och vatteningenjörer innan vi efter lunch åkte till ett distrikt för att prata om 100 grunda, handdrivna brunnar, som behöver åtgärdas. Genomgång lovas till slutet av april, tanzanisk tid, vilket ibland betyder "any time".

På kvällen fick vi träffa en minister från regeringen. En minister med stor makt eftersom hennes namnteckning behövs för att anställa någon som helst i statlig tjänst. Om vi fick några som helst problem så skulle vi "bara kontakta henne".

Minister Selina Kombani, Chefläkare Dr Mtej och Mats

Fredag 15 mars

Under förmiddagen hade vi en ordentlig genomgång av byn Duthumi och där vi under kommande vecka skall inviga operationssal och vattenanläggning. Diskussioner om hur vi skall få loss pumparna och annan utrustning som ligger kvar i tullen sedan slutet av februari. Vi diskuterar också utbildning för dem, som ska sköta vattenanläggningen.

Efter lunch åkte vi till en missionskola som ska få vatten genom LRVs försorg. Den befintliga pumpen är för dyr att köra så LRV har lovat en mer effektiv pump.

Det är många barn, som behöver vatten

Sedan en snabb tur till en bank i Morogoro för att säkerställa att våra medel inte konfiskeras.

Man skall nämligen se över alla konton för att penningtvätt skall undvikas.

Vi hinner med ännu ett möte innan det är dags att äta en artighetsmiddag med en vatteningenjör på kvällen.

Lördag 16 mars

En välbehövlig återhämtningsdag för att kureras ryggen. En tur till en safaripark med lejon, elefanter, flodhästar, krokodiler, gnuer, impalor med flera andra djur under förmiddagen sedan resten av dagen fri.

I safariparken träffade vi på en mixad lionklubb.

Söndag 17 mars

Också söndagen blev ganska lugn och avkopplande. Förvisso träffade vi vLp DR Peter för inofficiellt samtal och Mats ägnade sig åt rapportskrivning.

Måndag 18 mars

Nu är det åter dags för tidig morgon. Klockan väcker en kvart före 07 så att vi efter frukost kan vara i byn Melela klockan 08.00. Melela är den by, som först fick vatten genom LRV. Nu diskuterar vi att ansluta fler tappställen till systemet. Byn sträcker sig 3 km åt båda hållen från pumpen räknat. I "kommunhuset", bystugan, träffade vi dem, som beslutar i byn. Återstår nu lite pappersarbete för vatteningenjörerna innan vi kan ge ett klartecken från LRV.

En titt in i kommunhuset "bystugan"

På eftermiddagen åter till banken. Procedurerna är många i Tanzania och här gäller inte namnteckningar utan Mats fick trycka dit sin tumme.

Senare samma dag diskuterade vi LC Solleröds i Danmark microlån, som LC Morogoro handhar. Redovisning börjar klarna och vi tror att LC Solleröd skall bli glada när de får redovisningen för 2011-2012.

Tisdag 19 mars

Idag skall vi ta oss till Duthumi, där vi senare i veckan skall inviga operationssalen och vattenanläggningen. På vägen dit tar vi en avstickare till en bergsby, som heter Tawa. Två projekt på gång här. Det första är att förse kirugihuset med vattentank och anslutningar. Det andra är att förse hela Tawa med vatten.

Efter besöket tar vi oss vidare till Duthumi, 2,5 timmar dit. Här kan vi på ort och ställe konstatera att arbetet inte hunnit så långt som vi hade hoppats. Dikena för rör är delvis grävda, tappställena inte färdiga, pumphuset saknar tak mm, vattentornen ej klara. Tråkigt men sant.

Vi startar återresan till Morogoro och det regnar, vilket betyder att vi kör på vägar som liknar vintervägar då det gäller halka men värre än puckelpister. Inte skönt alls bak i Landcruisern. Hemma omkrng klockan 17.00.

Onsdag 20 mars

Nu har Lion Dr Gustav Gustavsson med hustru Johanna från LC Fjugesta anslutit så under förmiddagen blir det en hel del planeringsar-

bete inför invigningen den 22 mars. De båda ingår i projekten, som Sten Jansson i LC Fjugesta driver, nämligen sjukhusutbyggnader och mödravårdsprojekten.

På eftermiddagen träff med Morogoro distrikt där vi framhåller vikten att information om läget är viktigt och att våra medel är tidsbestämda.

På kvällen en rejäl genomgång med distriktsvatteningenjör, distriktsplanerare och tekniker om utbyggnaden av Melela, Kibati, Masimba, Mgeta och kostnader i samband med våra projekt.. Vi får också klart för oss att med viss skrivning i våra Grand Conditions kan vi slippa skatter.

Torsdag 21 mars

Under förmiddagen träffar vi Dr Mahonha, som är expert på fisteloperationer, vilket är ett delprojekt i mödravården. Här utbyter Dr Mahonha och Dr Gustav erfarenheter.

Dr Mahonha, Dr Gustav, Johanna och Dr Kalula

Vid lunchtid åter genomgång och lägesrapport inför morgondagens invigning i Duthumi och ett besök i en närliggande by och läkare för besiktning av Health Center, pumpskötare och vattenanläggning.

Fredag 22 mars

Denna dag ska bli dagen med stor D. Invigningen av operationssal och vattenanläggning i Duthumi. Avresa 07.30 för en resa på 3,5 timmar. Bilen full av personer som vill med

dit. Glädjen stod högt i tak i byn. Byn "orkester", ungdomar med slangar och slagverk, som tutade och slog på sina provisoriska instrument, barn och äldre som dansade runt.

Denna dags morgon hade det första barnets fötts på den nyöppnade operationsdelen. En liten flicka, som lär döpas efter Sten Janssons hustru, Inger, som avled precis när vi kommit ner till Morogoro.

Sedan kom då äntligen den högtidliga invigningen. Alla viktiga personer (däribland vi) fick hedersplatsen vid dukförsatt bord. Tal hölls av oss på både swahili/engelska men jag bara på engelska. Därefter kom saxen fram för att klippa banden och avtäcka skyltarna på först operationsdelen och sedan vattendelen. Jag blev lite generad när jag på metallskyltarna kunde läsa att jag har invigt sjukhuset och lagt grundstenen till vattendelen. Jag som nästan inte gjort något men är man ordförande (GRO) så lär man stå högt i kurs i Tanzania så det fick bli så.

Invigningsskylten vid pumphuset

Efteråt en improviserad lunch som åts med hjälp av fingrarna.

En lyckad tillställning även om pumparna fortfarande ligger kvar i tullen.

Tillbaka till Morogoro dit vi anlände runt klockan 18.00.

På kvällen blev det "stor" avskedsmiddag med dem, vi hade samarbetat med under dessa två veckor.

Lördag 23 mars

Tid för packning och att göra oss oskyldiga på hotellet. Det är verkligen billigt att leva i Tanzania kunde vi konstatera även om notan hade många nollor (4 SEK = 1000 TSH).

Avresa cirka 13.00 till DeS, en tur som brukar ta cirka 2,5 timmar. Idag råkade vi dock komma in i ett regn av sällan skådat slag. Sikten var tidvis mindre än 20 meter så det gick inte fort.

Söndag 24 mars

I DeS hela dagen. Meningen att vi skulle ta en promenad i staden för att betitta denna. Ett likadant regn som under lördagen satte vissa käppar i hjulen. Det gick bara inte att ta sig fram per fot. Vattnet hinner inte rinna undan. Bilarna formligen forsade fram på gatorna.

Men skam den som ger sig. Vi kunde i alla fall gå cirka tre kvarter runt hotellet. Resten av dagen ägnade Mats sig åt rapportskrivning.

Måndag 25 mars

Idag var det hemresa som gällde. Klockan på väckning 01.00 för shuttlebuss till flyget 02.00. 04.30 lyfte Turkish Airlines mot Istanbul för mellanlandning och väntan i nästan 4 timmar därefter iväg till Köpenhamn med landning kl 17.50.

Efter en lång dags färd var det åter skönt att vara hemma med en helt annan syn på den verksamhet vi bedriver i främmande land.

Efter resan känner jag en stolthet att få verka i den fina organisation som Lions är.

En önskan är att fler Lions bereds tillfälle att resa ut i världen för att se vad våra insatser betyder för våra medmänniskor.

Höllviken 2013-03-28

Kent Benediktsson